

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4679/2020
14.04.2022. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Драгољуб Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Милорад Гузина, адвокат из ..., са умешачем на страни тужиоца ВВ из ..., коју заступа Славица Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1426/19 од 27.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1426/19 од 27.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7894/2018 од 16.11.2018. године одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да на име накнаде за коришћење стана у ... у улици ... површине 73м² за период од 01.10.2011. године до 01.12.2017. године плати тужиоцу 2.661.872,60 динара са законском затезном каматом од 23.02.2018. године до коначне исплате, да му плати на име умањене тржишне вредности стана – измакле добити за период од 01.10.2011. године па на овамо износ од 22.287,30 евра са каматом коју прописује ЕЦБ рачунајући од 01.10.2011. године до 24.12.2012. године а почев од 25.12.2012. године па до коначне исплате законску затезну камату у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и да му плати на име неплаћених трошкова коришћења стана ЈКП „Информатика“ Нови Сад за период од 01.10.2011. године до 30.11.2017. године износ од 1.020.949,30 динара са законском затезном каматом од 30.11.2017. године до коначне исплате као и трошкове парничног поступка. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 366.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1426/19 од 27.12.2019. године одбијене су жалбе тужиоца и умешача и потврђена наведена првостепена пресуда. Одређено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку и налази да ревизија тужиоца није основана.

У спроведеном поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд у поступку по ревизији води рачуна по службеној дужности. Ревизијом се паушално и неосновано указује на битне повреде одредаба парничног поступка пред другостепеним судом из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку при чему из списка не произилази пропуштање неких од одредби процесног закона или њихова погрешна примена, које би биле од утицаја на доношење правилне и законите пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је 27.12.2006. године купио стан број .. површине 73м2 са подрумом и гаражним местом у улици ... у ..., коришћењем средстава банкарског кредита од 60.000 евра. У Катастру непокретности је уписана својина тужиоца на наведеном стану и упис извршне вансудске хипотеке у корист банке, а затим и забележба хипотекарне продаје због неизмиреног хипотекарног потраживања, забрана отуђења и оптерећења непокретности и забележба решења о извршењу. На истој непокретности уписана је и забележба спора подносиоца ВВ, умешача у овој парници на страни тужиоца поводом парнице за утврђење брачне тековине. Тужена је исплатила тужиоцу износ од 39.400 евра дана 10.09.2011. године, којом приликом је сачињена и обострано потписана потврда, којом је наведено да је исплата извршена на име капаре за стан тужиоца у улици ... у Тужилац је предао туженој кључеве наведеног стана, а тужена је првобитно започела и са радовима у стану након чега је била у поседу али стан није користила нити издавала трећим лицима. Тужилац није тражио исељење тужене и предају стана. Правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 3043/11 од 02.02.2015. године, која је потврђена у другом и трећем степену, овде тужилац је обавезан да туженој врати 39.400 евра са каматом и трошковима поступка. Тужилац није исплатио наведени дуг туженој, а потраживање је делимично принудно наплаћено продајом стана тужиоца у ... 2015. године. Постоји дуг евидентиран у ЈП „Информатика“ за коришћење стана тужиоца у ... улици у ... од 1.020.949,00 динара на име ГГ, претходног власника, који је стан продао тужиоцу. Из генерације рачуна се не може утврдити на коју ставку се износи односе и за који период.

На утврђено чињенично стање правилно је примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева. Наводи ревизије у погрешној примени материјалног права нису основани.

Правилно је нижестепеним одлукама одбијен тужбени захтев за исплату накнаде за коришћење спорног стана применом члана 286. и 287. Закона о облигационим односима. Тужена је у посед стана ушла сагласном вољом странака, тужилац није тражио предају стана а новчано потраживање које тужена има према тужиоцу још увек није наплаћено у целости. Тужилац није пружио туженој одговарајуће обезбеђење за дуг, већ напротив, и у ревизији оспорава његово постојање иако је обавеза исплате износа од 39.400 евра са каматом и трошковима парнице заснована на правноснажној одлуци суда. Стога је правилном применом правила о

ретенцији оцењено право тужене на задржавање стана. Како је тужилац добровољно предао стан туженој, није тражио њено иселење, а тужена је имала правни основ за посед непокретности, нису испуњени законски услови за исплату накнаде тужиоцу на име коришћења стана. Наиме, нема стицања без основа на страни тужене ни против правног проузроковања штете тужиоцу, јер тужена стан није користила, није остваривала приходе издавањем већ само вршила законску самозаштиту свог потраживања. Ревизијом се понављају наводи тужиоца из жалбе о кривици тужене због незакључивања уговора о купопродаји стана, који су у потпуности и правилно цењени побијаном пресудом.

Правилном применом члана 189. Закона о облигационим односима је одбијен тужбени захтев за умањење тржишне вредности стана – измаклу добит јер тужилац није доказао извесност продаје стана по означеној цени и постојање штете по овом основу. Правилно је одбијен и тужбени захтев за накнаду трошкова стана по потраживању ЈП „Информатика“ јер није доказана спецификација и период на који се дуг означен на име трећег лица односи, нити да је тражени износ исплатио тужилац. Разлоге које је навео другостепени суд као правилне и на закону засноване прихвата и Врховни касациони суд, оцењујући да са изнетих разлога није потребно даље образлагање пресуде.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. и 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић